

BYLO JEDNO PARAPLÍČKO

Ljuba Štíplová

**Bylo jedno paraplíčko,
chodilo jen na sluníčko,
nevyšlo ven v nečase,
prý by mělo po kráse!**

**Jednou mělo laskominy,
šlo do lesa na maliny,
když tu náhle, kdo ví jak,
zatáhlo se na liják.**

**Prší, crčí, šplíchá, leje,
paraplíčko fňuká: "Zle je!
Chytlo mě psí počasí,
už jsem asi bez krásy!"**

**"Copak tobě voda sluší-
ale já mám mokré uši
a bydlím až za roklí,"
vzdychl zajíc promoklý.**

**Paraplíčko zdvihlo stříšku:
"Jemu teče do kožíšku,
neví, chudák, kudy kam-
a já si tu naříkám!"**

**A tak byli všichni v suchu,
nikdo neměl vodu v uchu,
nikdo rýmu nedostal.
No a - co se stalo dál?**

**Děšť se přehnal za chvíličku,
a našemu paraplíčku
při slunečném počasí
uschla stříška do krásy.**

**Děšť mu vrátil barvy živé,
bylo hezčí než kdy dříve,
vypadalo po dešti,
jako když je vyleští.**

**Od té doby paraplíčko
nechodí jen na sluníčko.
Ať si prší! Vem to nešť!
Paraplíčkům sluší déšť_**

